

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การเสนอผลการศึกษาเรื่อง “ความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์เด็กพิการ สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งหมดจากผลการประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติ ตามแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 213 ราย มาวิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบตารางคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ตอน รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากร

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการปฏิบัติงานกับเด็กพิการ

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของบุคลากร

ส่วนที่ 7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ สถานะในการทำงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน เวลาทำงาน และจำนวนวันหยุดต่อสัปดาห์ โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1.1. ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคล

เพศ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.9 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 6.1 เป็นเพศชาย (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	200	93.9
ชาย	13	6.1
รวม	213	100.0

อายุ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21.6 มีอายุระหว่าง 40-44 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 19.2 มีอายุระหว่าง 45-49 ปี ร้อยละ 16.4 มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือกลุ่มอายุระหว่าง 20-24 ปี ร้อยละ 7.5 อายุ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-24 ปี	16	7.5
25-29 ปี	22	10.3
30-34 ปี	21	9.9
35-39 ปี	32	15.0
40-44 ปี	46	21.6
45-49 ปี	41	19.2
50 ปี ขึ้นไป	35	16.4
รวม	213	100.0

ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 38.5 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมา ร้อยละ 34.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 8.5 มีการศึกษาระดับ ปวส. ร้อยละ 7.5 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 6.1 ระดับ ปวช. และน้อยที่สุด ร้อยละ 5.2 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	16	7.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	73	34.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	82	38.5
ปวช.	13	6.1
ปวส.	18	8.5
ปริญญาตรี	11	5.2
รวม	213	100.0

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

สถานะการทำงาน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานในการให้บริการแก่เด็กพิการในสถานสงเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบร้อยละ 51.2 มีสถานะการทำงานเป็นลูกจ้างชั่วคราว และร้อยละ 48.4 มีสถานะเป็นลูกจ้างประจำ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานะการทำงาน

สถานะการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ลูกจ้างชั่วคราว	109	51.2
ลูกจ้างประจำ	104	48.8
รวม	213	100.0

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานมา 1-5 ปี และ 6-10 ปี มีจำนวนเท่ากันเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมา ร้อยละ 18.8 ปฏิบัติงานมา 11-15 ปี ร้อยละ 13.1 ปฏิบัติงาน 16-20 ปี ร้อยละ 8.9 ปฏิบัติงานมา 21-25 ปี ร้อยละ 8.0 ระยะเวลาปฏิบัติงาน 26 ปี ขึ้นไป และร้อยละ 7.0 มีระยะเวลาปฏิบัติงานน้อยกว่า 1 ปี (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	15	7.0
1-5 ปี	47	22.1
6-10 ปี	47	22.1
11-15 ปี	40	18.8
16-20 ปี	28	13.1
21-25 ปี	19	8.9
26 ปี ขึ้นไป	17	8.0
รวม	213	100.0

เวลาทำงาน

เวลาทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เปลี่ยง เช่น การทำงานเฉพาะช่วงกลางวันในลักษณะเข้าไป-เย็นกลับ หรือการทำงานเป็นกะ ที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องติดต่อกันหลายชั่วโมง ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน จนกว่าจะหมดเวลาทำงาน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 80.3 ทำงานเป็นกะ มีร้อยละ 19.7 ที่ทำงานไปกลับ (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาทำงาน

เวลาทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานเป็นกะ	171	80.3
ทำงานไปกลับ	42	19.7
รวม	213	100.0

ในกลุ่มที่ทำงานไปกลับ พบว่า ร้อยละ 100.0 ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มที่ทำงานเป็นกะ ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.6 ทำงานกะละ 36 ชั่วโมง และร้อยละ 40.4 ทำงานกะละ 48 ชั่วโมง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั่วโมงการทำงาน

ชั่วโมงการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานไปกลับ (n=42) วันละ 8 ชั่วโมง	42	100.0
ทำงานเป็นกะ (n=171) 36 ชั่วโมง	102	59.6
48 ชั่วโมง	69	40.4

วันหยุดต่อสัปดาห์

จากการศึกษาเกี่ยวกับวันหยุดต่อสัปดาห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 99.1 มีวันหยุด มีร้อยละ 0.9 ที่ทำงานไม่มีวันหยุด (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวันหยุดต่อสัปดาห์

วันหยุดต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
มี	211	99.1
ไม่มี	2	0.9
รวม	213	100.0

กลุ่มที่มีวันหยุดพบว่า ร้อยละ 70.1 มีวันหยุด 2 วัน ต่อสัปดาห์ และร้อยละ 29.9 มีวันหยุด 3 วัน ต่อสัปดาห์ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนวันหยุดต่อสัปดาห์

จำนวนวันหยุดต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
2 วัน	148	70.1
3 วัน	63	29.9
รวม	211	100.0

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากร

ลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากร หมายถึง หน้าที่ในการดูแลเด็กพิการของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เลี้ยง เช่น การดูแลกิจวัตรประจำวัน การให้ความเอาใจใส่ ดูแล อบรม ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่เด็กพิการในความอุปการะ ช่วงเวลาในการทำงาน เป็นต้น ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง ปฏิบัติหน้าที่ในการคอยดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด เมื่อเด็กต้องเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกสถานสงเคราะห์ และ สอนให้เด็กมีระเบียบวินัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานสงเคราะห์ ด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 98.1 เท่ากัน รองลงมา เป็นการกล่าวขอบคุณ เมื่อเด็กช่วยเหลืองาน และสอนให้เด็กช่วยตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน ร้อยละ 97.7 เท่ากัน ลำดับ 3 ร้อยละ 97.2 เป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กขณะที่เด็กทำกิจวัตรประจำวัน การกล่าวชมเชย เมื่อเด็กทำความดี การสอนให้เด็กพิการที่ช่วยเหลือตนเองได้ดี เป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กพิการคนอื่น ๆ ร้อยละ 96.7 ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำแนะนำแก่เด็กเมื่อเด็กต้องการ ร้อยละ 96.2 เป็นการรับฟังปัญหาของเด็ก สำหรับประเด็นที่มีการปฏิบัติต่ำสุด ร้อยละ 47.9 คือ การรับ-ส่ง เด็กพิการ ไปโรงเรียน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติงาน

ลักษณะการปฏิบัติงาน	การปฏิบัติงาน (N = 213)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
สอนให้เด็กมีระเบียบวินัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานสงเคราะห์ ด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	98.1 (n=209)	1.9 (n=4)
คอยดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด เมื่อเด็กต้องเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกสถานสงเคราะห์	98.1 (n=209)	1.9 (n=4)
สอนให้เด็กช่วยตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน	97.7 (n=208)	2.3 (n=5)
กล่าวขอบคุณ เมื่อเด็กช่วยเหลืองาน	97.7 (n=208)	2.3 (n=5)
ให้ความช่วยเหลือเด็กขณะที่เด็กทำกิจวัตรประจำวัน	97.2 (n=207)	2.8 (n=6)
สอนให้เด็กพิการที่ช่วยเหลือตนเองได้ดี เป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กพิการคนอื่น ๆ	97.2 (n=207)	2.8 (n=6)
กล่าวชมเชย เมื่อเด็กทำความดี	97.2 (n=207)	2.8 (n=6)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลักษณะการปฏิบัติงาน	การปฏิบัติงาน (N = 213)	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ให้คำแนะนำแก่เด็กเมื่อเด็กต้องการ	96.7 (n=206)	3.3 (n=7)
รับฟังปัญหาของเด็ก	96.2 (n=205)	3.8 (n=8)
ดูแลเด็กเมื่อเด็กมีอาการเจ็บป่วย	95.8 (n=204)	4.2 (n=9)
คอยดูแลทำความสะอาดอาคารพักของเด็กทั้งภายใน ภายนอก และบริเวณใกล้เคียง	95.3 (n=203)	4.7 (n=10)
รับ-ส่ง เด็กพิการ เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ	91.5 (n=195)	8.5 (n=18)
โอบกอด สัมผัสเด็กเป็นประจำ	91.5 (n=195)	8.5 (n=18)
พูดคุย สอบถามเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวในแต่ละวันก่อนเด็ก เข้านอน	89.7 (n=191)	10.3 (n=22)
ลงโทษเด็กด้วยวิธีการที่เหมาะสม เมื่อเด็กกระทำความผิด	85.9 (n=183)	14.1 (n=30)
ทำความสะอาดเสื้อผ้า เครื่องนอนของเด็ก	85.9 (n=183)	14.1 (n=30)
รับ-ส่ง เด็กพิการ เข้ารับการกายภาพบำบัด	74.6 (n=159)	25.4 (n=54)
ซุ่มแซมเสื้อผ้าเด็ก เมื่อเกิดการชำรุด	68.1 (n=145)	31.9 (n=68)
สอนการบ้านเด็กเมื่อเด็กกลับจากโรงเรียน	48.4 (n=103)	51.6 (n=110)
รับ-ส่ง เด็กพิการ ไปโรงเรียน	47.9 (n=102)	52.1 (n=111)

และเมื่อพิจารณาโดยรวม ระดับของการปฏิบัติงานในภาพรวม ร้อยละ 58.7 มีการปฏิบัติงานในฐานะพี่เลี้ยงเด็กพิการครบถ้วนตามหน้าที่ และ ร้อยละ 41.3 มีการปฏิบัติงานในฐานะพี่เลี้ยงเด็กพิการไม่ครบถ้วนตามหน้าที่ (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการปฏิบัติงาน

ระดับการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ปฏิบัติงานครบถ้วนตามหน้าที่ (คะแนนสูงกว่า 17.507)	125	58.7
ปฏิบัติงานไม่ครบถ้วนตามหน้าที่ (คะแนนต่ำสุด-17.507)	88	41.3
รวม	213	100.0

ค่าเฉลี่ย 17.507 ค่าต่ำสุด 10 ค่าสูงสุด 20

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น การขาดความรู้ การขาดทักษะ ทัศนคติ สุขภาพของตัวบุคลากรที่ให้บริการ หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน

จากการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน ผู้ศึกษาได้จัดระดับการวัดระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัญหาเป็น ไม่ขาด น้อยที่สุด น้อยปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานออกเป็น 4 ด้าน คือ การขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน การขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ และปัญหาสถานที่ทำงาน

3.1 ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 8 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่เพื่อดูแลเด็กพิการ อาทิ

พัฒนาการเด็ก พฤติกรรม ความรู้เกี่ยวกับกายอุปกรณ์ ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย เป็นต้น ผลการศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน จากข้อคำถาม 8 ข้อ ปรากฏดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงวัย พบว่า ร้อยละ 51.6 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 16.9 ขาดความรู้ระดับน้อย ร้อยละ 13.6 ขาดความรู้ระดับมาก

ความรู้เกี่ยวกับปัญหาและพฤติกรรมของเด็ก พบว่า ร้อยละ 43.2 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 19.7 ขาดความรู้ระดับน้อย ร้อยละ 17.8 ขาดความรู้ระดับมาก

ความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการ พบว่า ร้อยละ 31.9 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.1 ขาดความรู้ระดับน้อย ร้อยละ 15.0 ขาดความรู้ระดับมาก

ความรู้ด้านการใช้ภาษาไทย พบว่า ร้อยละ 33.3 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 24.9 ขาดความรู้ระดับมาก ร้อยละ 17.4 ขาดความรู้ระดับน้อย

ความรู้ด้านการกายภาพบำบัดเด็กพิการ พบว่า ร้อยละ 45.1 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.5 ขาดความรู้ระดับมาก ร้อยละ 19.7 ขาดความรู้ระดับน้อย

ความรู้ด้านการใช้กายอุปกรณ์ชนิดต่างๆ พบว่า ร้อยละ 42.3 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.5 ขาดความรู้ระดับมาก ร้อยละ 19.7 ขาดความรู้ระดับน้อย

ความรู้ด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้นให้แก่เด็ก พบว่า ร้อยละ 44.6 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 19.7 ขาดความรู้ระดับน้อย ร้อยละ 16.9 ขาดความรู้ระดับมาก

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็กและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า ร้อยละ 42.3 มีปัญหาขาดความรู้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.1 ขาดความรู้ระดับน้อย ร้อยละ 18.8 ขาดความรู้ระดับมาก

และจากการพิจารณาปัญหาอุปสรรค จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม 2.960 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 3.105 ในเรื่องการใช้ภาษาไทย (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่ขาด	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
พัฒนาการ เด็กในแต่ละ ช่วงวัย	0.9 (n=2)	13.6 (n=29)	51.6 (n=110)	16.9 (n=36)	10.3 (n=22)	6.6 (n=14)	2.764	.870	ปาน กลาง
ปัญหาและ พฤติกรรม ของเด็ก	4.7 (n=10)	17.8 (n=38)	43.2 (n=92)	19.7 (n=42)	11.3 (n=24)	3.3 (n=7)	2.845	1.015	ปาน กลาง
การดูแล เด็กพิการ	9.9 (n=21)	15.0 (n=32)	31.9 (n=68)	22.1 (n=47)	11.3 (n=24)	9.9 (n=21)	2.891	1.159	ปาน กลาง
การใช้ภาษา มือไทย	12.2 (n=26)	24.9 (n=53)	33.3 (n=71)	17.4 (n=37)	10.8 (n=23)	1.4 (n=3)	3.105	1.165	ปาน กลาง
การกายภาพ บำบัดเด็ก พิการ	4.2 (n=9)	22.5 (n=48)	45.1 (n=96)	19.7 (n=42)	5.6 (n=12)	2.8 (n=6)	3.000	.919	ปาน กลาง
การใช้กาย อุปกรณ์ชนิด ต่างๆ	3.3 (n=7)	22.5 (n=48)	42.3 (n=90)	19.7 (n=42)	8.9 (n=19)	3.3 (n=7)	2.913	.969	ปาน กลาง
การรักษา พยาบาล เบื้องต้น ให้แก่เด็ก	4.7 (n=10)	16.9 (n=36)	44.6 (n=95)	19.7 (n=42)	6.1 (n=13)	8.0 (n=17)	2.939	.932	ปาน กลาง
สิทธิเด็กและ กฎหมายที่ เกี่ยวข้อง	7.5 (n=16)	18.8 (n=40)	42.3 (n=90)	22.1 (n=47)	7.0 (n=15)	2.3 (n=5)	2.976	1.009	ปาน กลาง
รวม							2.960	.608	ปาน กลาง

3.2 ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 10 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อการขาดทักษะในการปฏิบัติงานในการให้บริการแก่เด็กพิการ อาทิ ทักษะการให้คำปรึกษาแก่เด็กพิการ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการประเมินเด็ก ทักษะการเขียนรายงาน เป็นต้น ผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการขาดทักษะในการปฏิบัติงานจากข้อคำถาม 10 ข้อ ปรากฏดังนี้

ทักษะการให้คำปรึกษาแก่เด็กพิการ พบว่า ร้อยละ 46.0 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.5 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 14.1 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการสื่อสารกับเด็กพิการที่บกพร่องทางการได้ยิน พบว่า ร้อยละ 46.5 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 18.3 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 17.4 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการเลี้ยงดูเด็กพิการตามกิจวัตรประจำวัน พบว่า ร้อยละ 23.5 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.0 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 17.8 ไม่ขาดทักษะ

ทักษะการจัดกิจกรรมต่างๆในสถานสงเคราะห์เพื่อเป็นการฝึกและพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ พบว่า ร้อยละ 33.3 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 27.2 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 16.9 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการทำงานเป็นทีม พบว่า ร้อยละ 28.2 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 24.4 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 17.4 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการแก้ปัญหา พบว่า ร้อยละ 36.2 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 27.7 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 16.4 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า ร้อยละ 46.5 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 17.4 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 16.0 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการประเมินเด็ก พบว่า ร้อยละ 48.8 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 19.2 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 15.5 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการสังเกต พบว่า ร้อยละ 41.8 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.9 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 13.1 ขาดทักษะระดับมาก

ทักษะการเขียนรายงาน พบว่า ร้อยละ 44.1 มีปัญหาขาดทักษะในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 23.0 ขาดทักษะระดับน้อย ร้อยละ 13.6 ขาดทักษะระดับมาก

และจากการพิจารณาปัญหาอุปสรรค จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม 2.922 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 2.970 ในเรื่องการสื่อสารกับเด็กพิการที่บกพร่องทางการได้ยิน (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขาดทักษะในการปฏิบัติงาน

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่ขาด	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ทักษะการให้คำปรึกษาแก่เด็กพิการ	3.8 (n=8)	14.1 (n=30)	46.0 (n=98)	22.5 (n=48)	5.6 (n=12)	8.0 (n=17)	2.867	.890	ปานกลาง
ทักษะการสื่อสารกับเด็กพิการที่บกพร่องทางการได้ยิน	5.6 (n=12)	17.4 (n=37)	46.5 (n=99)	18.3 (n=39)	6.6 (n=14)	5.6 (n=12)	2.970	.948	ปานกลาง
ทักษะการเลี้ยงดูเด็กพิการตามกิจวัตรประจำวัน	6.1 (n=13)	16.4 (n=35)	23.5 (n=50)	23.0 (n=49)	13.1 (n=28)	17.8 (n=38)	2.749	1.167	ปานกลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่ ขาด	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ทักษะการจัด กิจกรรม ต่างๆ ใน สถาน สงเคราะห์ เพื่อเป็นการ ฝึกและ พัฒนาเด็ก ให้เติบโต อย่าง สมบูรณ์	5.6 (n=12)	16.9 (n=36)	33.3 (n=71)	27.2 (n=58)	7.0 (n=15)	9.9 (n=21)	2.854	1.018	ปาน กลาง
ทักษะการ ทำงานเป็น ทีม	6.1 (n=13)	17.4 (n=37)	28.2 (n=60)	24.4 (n=52)	9.4 (n=20)	14.6 (n=31)	2.841	1.093	ปาน กลาง
ทักษะการ แก้ปัญหา	2.3 (n=5)	16.4 (n=35)	36.2 (n=77)	27.7 (n=59)	9.4 (n=20)	8.0 (n=17)	2.724	.958	ปาน กลาง
ทักษะการ ดูแลเด็กที่มี ความ ต้องการ พิเศษ	3.3 (n=7)	16.0 (n=34)	46.5 (n=99)	17.4 (n=37)	11.7 (n=25)	5.2 (n=11)	2.807	.976	ปาน กลาง
ทักษะการ ประเมินเด็ก	2.3 (n=5)	15.5 (n=33)	48.8 (n=104)	19.2 (n=41)	8.9 (n=19)	5.2 (n=11)	2.822	.902	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่ ขาด	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ทักษะการ สังเกต	3.3 (n=7)	13.1 (n=28)	41.8 (n=89)	23.9 (n=51)	7.0 (n=15)	10.8 (n=23)	2.795	.917	ปาน กลาง
ทักษะการ เขียน รายงาน	1.4 (n=3)	13.6 (n=29)	44.1 (n=94)	23.0 (n=49)	8.5 (n=18)	9.4 (n=20)	2.741	.881	ปาน กลาง
รวม							2.922	.706	ปาน กลาง

3.3 ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดได้ 4 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ อาทิ อาการปวดเมื่อย โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น ผลการศึกษาจากข้อคำถาม 4 ข้อ ปรากฏดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพอื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน พบว่า ร้อยละ 46.0 มีปัญหาสุขภาพในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.5 มีปัญหาสุขภาพระดับน้อย ร้อยละ 14.1 มีปัญหาสุขภาพระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาการปวดตามข้อ ปวดหลัง หรือปวดเมื่อยตามร่างกายเป็นประจำ จากการปฏิบัติงานในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 34.3 มีอาการปวดตามข้อ ตามร่างกายในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.6 มีอาการดังกล่าวระดับน้อย ร้อยละ 21.1 มีอาการดังกล่าวระดับมาก

ความคิดเห็นต่อปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ พบว่า ร้อยละ 31.0 มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 25.8 ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ร้อยละ 24.4 มีปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจระดับน้อย

ความคิดเห็นที่มีต่อการไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอในแต่ละวัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.9 มีปัญหาการไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอในแต่ละวัน ในระดับ

ปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 17.4 มีปัญหาการไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอในแต่ละวัน ระดับ
น้อย ร้อยละ 13.6 ไม่มีปัญหาการไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ

และจากการพิจารณาปัญหาอุปสรรค จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม
2.806 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 2.863 เรื่องการ มักมีอาการปวดตามข้อ
ปวดหลัง หรือปวดเมื่อยตามร่างกายเป็นประจำ ในรอบปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

ร้อยละและจำนวนของบุคลากร จำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่มี	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ปัญหา สุขภาพ อื่นๆ ที่เป็น อุปสรรคต่อ การปฏิบัติ งาน	2.8 (n=6)	6.6 (n=14)	36.2 (n=77)	25.8 (n=55)	11.7 (n=25)	16.9 (n=36)	2.554	.947	ปาน กลาง
ในรอบปีที่ผ่านมา มัก มีอาการ ปวดตามข้อ ปวดหลัง หรือปวด เมื่อยตาม ร่างกายเป็น ประจำ	4.7 (n=10)	21.1 (n=45)	34.3 (n=73)	21.6 (n=46)	10.8 (n=23)	7.5 (n=16)	2.863	1.058	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่มี	\bar{X}	S.D.	การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
มีปัญหา เกี่ยวกับ ระบบ ทางเดิน หายใจ	2.3 (n=5)	10.8 (n=23)	31.0 (n=66)	24.4 (n=52)	5.6 (n=12)	25.8 (n=55)	2.728	.914	ปานกลาง
ไม่มีเวลา พักผ่อน อย่าง เพียงพอใน แต่ละวัน	1.4 (n=3)	10.3 (n=22)	46.9 (n=100)	17.4 (n=37)	10.3 (n=22)	13.6 (n=29)	2.712	.886	ปานกลาง
รวม							2.806	.671	ปาน กลาง

3.4 ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 6 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับสถานที่ทำงาน อาทิ ด้านแสงสว่างในที่ทำงาน การถ่ายเทของอากาศ ความสะอาดของที่ทำงาน เป็นต้น ผลการศึกษจากข้อคำถาม 6 ข้อ ปรากฏดังนี้

แสงสว่างในที่ทำงานไม่เพียงพอ พบว่า ร้อยละ 31.9 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 24.9 มีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.4 มีปัญหาระดับน้อย

อากาศถ่ายเทไม่สะดวก พบว่า ร้อยละ 26.8 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.4 มีปัญหาระดับน้อย ร้อยละ 22.5 มีปัญหาในระดับปานกลาง

สถานที่ที่ทำงานไม่สะอาด พบว่า ร้อยละ 26.8 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 24.9 มีปัญหาระดับน้อย ร้อยละ 21.6 มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

สถานที่ที่ทำงานไม่มีความปลอดภัย พบว่า ร้อยละ 27.7 มีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.9 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 19.7 มีปัญหาระดับน้อย

อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงานไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ พบว่า ร้อยละ 31.9 มีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.7 มีปัญหาระดับน้อย ร้อยละ 18.8 ไม่มีปัญหา

ไม่มีบริเวณสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ พบว่า ร้อยละ 28.2 ไม่มีปัญหา ร้อยละ 25.8 มีปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.2 มีปัญหาระดับ

และจากการพิจารณาปัญหาอุปสรรค จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม 2.664 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 2.566 คือปัญหาอุปสรรคด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงานไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

ร้อยละและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับปัญหาสถานที่ทำงาน

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่มี	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
แสงสว่างในที่ทำงานไม่เพียงพอ	-	8.0 (n=17)	24.9 (n=53)	24.4 (n=52)	10.8 (n=23)	31.9 (n=68)	2.441	.897	ปานกลาง
อากาศถ่ายเทไม่สะดวก	3.8 (n=8)	8.9 (n=19)	22.5 (n=48)	25.4 (n=54)	12.7 (n=27)	26.8 (n=57)	2.532	1.074	ปานกลาง
สถานที่ทำงานไม่สะอาด	2.8 (n=6)	4.2 (n=9)	19.7 (n=42)	24.9 (n=53)	21.6 (n=46)	26.8 (n=57)	2.205	1.052	ต่ำ
สถานที่ทำงานไม่มีความปลอดภัย	3.8 (n=8)	5.6 (n=12)	27.7 (n=59)	19.7 (n=42)	18.3 (n=39)	24.9 (n=53)	2.425	1.091	ปานกลาง

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับของปัญหา					ไม่มี	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
อุปกรณ์ อำนวยความสะดวก ในการ ทำงานไม่ เหมาะสม และไม่ เพียงพอ	3.3 (n=7)	9.9 (n=21)	31.9 (n=68)	20.7 (n=44)	15.5 (n=33)	18.8 (n=40)	2.566	1.058	ปาน กลาง
ไม่มี บริเวณ สำหรับ พักผ่อน หย่อนใจ	1.9 (n=4)	10.3 (n=22)	25.8 (n=55)	20.2 (n=43)	13.6 (n=29)	28.2 (n=60)	2.536	1.039	ปาน กลาง
รวม							2.664	.733	ปาน กลาง

และเมื่อพิจารณาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 2.920 อยู่ในระดับปานกลาง รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ ปัญหาการขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ และปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหา
และอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

ระดับปัญหาและอุปสรรค	\bar{X}	S.D.
การขาดความรู้ในการปฏิบัติงาน	2.960	.608
การขาดทักษะในการปฏิบัติงาน	2.922	.706
ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ	2.806	.671
ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน	2.664	.733
รวม	2.920	.535

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากร

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความต้องการของบุคลากรที่ให้บริการแก่เด็กพิการในสถานสงเคราะห์ ตำแหน่งพี่เลี้ยง ในการพัฒนาศักยภาพตนเอง ในด้านการพัฒนาความรู้ (Knowledge) และการพัฒนาทักษะ (Skill) ต่อการดูแลเด็กพิการในสถานสงเคราะห์

จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากร ผู้ศึกษาได้จัดระดับการวัดระดับความต้องการของบุคลากรต่อการพัฒนาตนเอง เป็น ไม่ต้องการ ต้องการน้อยที่สุด ต้องการน้อย ต้องการปานกลาง ต้องการมาก และต้องการมากที่สุด ตามลำดับ ทั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มความต้องการออกเป็น 2 ด้าน คือ ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ (Knowledge) ในการปฏิบัติงาน และความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ (Skill) ในการปฏิบัติงาน

4.1 ความต้องการในการพัฒนาด้านความรู้

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 11 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ อาทิ ความรู้เกี่ยวกับสิทธิเด็ก ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การดูแลเด็กพิการ เป็นต้น ผลการศึกษาจากข้อคำถาม 11 ข้อ ปรากฏดังนี้

ความรู้เรื่องพัฒนาการเด็ก พบว่า ร้อยละ 47.4 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 37.4 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 13.6 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องการดูแลเด็กพิการ พบว่า ร้อยละ 46.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 31.9 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 16.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย พบว่า ร้อยละ 45.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 31.0 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 21.1 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องจิตวิทยาพัฒนาการ พบว่า ร้อยละ 43.7 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 33.8 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 20.2 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น พบว่า ร้อยละ 46.0 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 33.8 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 17.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องโรคที่พบบ่อยในเด็กพิการ พบว่า ร้อยละ 46.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 30.0 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 17.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพในช่องปาก พบว่า 40.8 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 38.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 14.1 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เกี่ยวกับยา และการให้ยาในเด็ก พบว่า ร้อยละ 42.7 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 33.8 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 17.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องสิทธิเด็ก พบว่า ร้อยละ 40.4 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 35.7 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 17.8 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก พบว่า ร้อยละ 38.0 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 37.1 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 19.7 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุสำหรับเด็ก พบว่า ร้อยละ 42.7 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 29.1 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 23.0 มีความต้องการระดับมากที่สุด

และจากการพิจารณาความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านนี้ จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม 3.765 จัดอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 3.863 ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความต้องการ
ในการพัฒนาตนเองด้านความรู้

ประเด็น	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
พัฒนาการเด็ก	13.6 (n=29)	47.4 (n=101)	34.7 (n=74)	2.3 (n=5)	.5 (n=1)	1.4 (n=3)	3.724	.745	สูง
การดูแลเด็ก พิการ	16.4 (n=35)	46.5 (n=99)	31.9 (n=68)	4.2 (n=9)	.5 (n=1)	.5 (n=1)	3.745	.798	สูง
ความรู้เกี่ยวกับ การใช้ภาษามือ ไทย	21.1 (n=45)	45.5 (n=97)	31.0 (n=66)	1.9 (n=4)	–	.5 (n=1)	3.863	.764	สูง
จิตวิทยา พัฒนาการ	20.2 (n=43)	43.7 (n=93)	33.8 (n=72)	1.4 (n=3)	.5 (n=1)	.5 (n=1)	3.821	.782	สูง
การปฐม พยาบาล เบื้องต้น	17.4 (n=37)	46.0 (n=98)	33.8 (n=72)	1.9 (n=4)	.5 (n=1)	.5 (n=1)	3.783	.767	สูง
โรคที่พบบ่อย ในเด็กพิการ	17.4 (n=37)	46.5 (n=99)	30.0 (n=64)	4.7 (n=10)	–	1.4 (n=3)	3.776	.790	สูง
ความรู้เกี่ยวกับ สุขภาพในช่อง ปาก	14.1 (n=30)	38.5 (n=82)	40.8 (n=87)	3.8 (n=8)	1.4 (n=3)	1.4 (n=3)	3.610	.830	ปาน กลาง
ความรู้เกี่ยวกับ ยา และการใช้ ยาในเด็ก	17.4 (n=37)	42.7 (n=91)	33.8 (n=72)	3.3 (n=7)	1.4 (n=3)	1.4 (n=3)	3.724	.841	สูง
สิทธิเด็ก	17.8 (n=38)	40.4 (n=86)	35.7 (n=76)	4.7 (n=10)	.5 (n=1)	.9 (n=2)	3.711	.832	สูง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
กฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับ กับเด็ก	19.7 (n=42)	38.0 (n=81)	37.1 (n=79)	3.3 (n=7)	.9 (n=2)	.9 (n=2)	3.730	.850	สูง
การป้องกัน อุบัติเหตุ สำหรับเด็ก	23.0 (n=49)	42.7 (n=91)	29.1 (n=62)	3.8 (n=8)	.5 (n=1)	.9 (n=2)	3.848	.837	สูง
รวม							3.765	.571	สูง

4.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านทักษะ

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 9 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดความคิดเห็นที่มีต่อความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ อาทิ ทักษะการเลี้ยงดูเด็กพิการตามกิจวัตรประจำวัน ทักษะการสื่อสารของผู้ดูแลเด็ก ทักษะการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ และการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก เป็นต้น ผลการศึกษาจากข้อคำถาม 9 ข้อ ปรากฏดังนี้

ทักษะการเลี้ยงดูเด็กพิการตามกิจวัตรประจำวัน พบว่า ร้อยละ 43.2 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 35.2 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 12.7 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการสื่อสารของผู้ดูแลเด็ก พบว่า ร้อยละ 39.0 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 32.9 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 23.0 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการทำงานเป็นทีมพบว่า ร้อยละ 38.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 31.0 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 24.9 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ และการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมของเด็ก พบว่า ร้อยละ 45.2 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 26.8 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 25.4 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า ร้อยละ 45.1 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 32.9 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 20.2 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการประเมินเด็ก พบว่า ร้อยละ 43.7 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 37.1 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 14.1 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการสังเกต พบว่า ร้อยละ 39.9 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 34.7 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 16.0 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการให้คำปรึกษา พบว่า ร้อยละ 39.9 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 36.2 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 19.2 มีความต้องการระดับมากที่สุด

ทักษะการเขียนรายงาน ร้อยละ 46.0 มีความต้องการระดับปานกลาง ร้อยละ 31.5 มีความต้องการระดับมาก ร้อยละ 11.7 มีความต้องการระดับมากที่สุด

และจากการพิจารณาความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านนี้ จากค่าเฉลี่ย พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวม 3.721 จัดอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยรายข้อสูงสุด 3.957 ความต้องการพัฒนาทักษะการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ และการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความต้องการ
ในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ

ประเด็น	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ทักษะการเลี้ยงดู เด็กพิการตาม กิจวัตรประจำวัน	12.7 (n=27)	43.2 (n=92)	35.2 (n=75)	5.2 (n=11)	1.9 (n=4)	1.9 (n=4)	3.608	.849	ปาน กลาง
ทักษะการสื่อสาร ของผู้ดูแลเด็ก	23.0 (n=49)	39.0 (n=83)	32.9 (n=70)	3.3 (n=7)	.9 (n=2)	.9 (n=2)	3.806	.865	สูง
ทักษะการ ทำงานเป็นทีม	24.9 (n=53)	38.5 (n=82)	31.0 (n=66)	3.3 (n=7)	1.9 (n=4)	.5 (n=1)	3.816	.913	สูง

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความต้องการ					ไม่ ต้อง การ	\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ทักษะการการ ส่งเสริม พัฒนาการทาง อารมณ์ และ การแก้ไขปัญหา ทางอารมณ์และ พฤติกรรมของ เด็ก	25.4 (n=54)	45.5 (n=97)	26.8 (n=57)	1.4 (n=3)	–	.9 (n=2)	3.957	.764	สูง
ทักษะการดูแล เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ	20.2 (n=43)	45.1 (n=96)	32.9 (n=70)	.9 (n=2)	–	.9 (n=2)	3.853	.745	สูง
ทักษะการ ประเมินเด็ก	14.1 (n=30)	43.7 (n=93)	37.1 (n=79)	1.9 (n=4)	2.3 (n=5)	.9 (n=2)	3.659	.832	ปาน กลาง
ทักษะการ สังเกต	16.0 (n=34)	39.9 (n=85)	34.7 (n=74)	7.5 (n=16)	.9 (n=2)	.9 (n=2)	3.630	.876	ปาน กลาง
ทักษะการให้ คำปรึกษา	19.2 (n=41)	36.2 (n=77)	39.9 (n=85)	2.8 (n=6)	.9 (n=2)	.9 (n=2)	3.706	.845	สูง
ทักษะการเขียน รายงาน	11.7 (n=25)	31.5 (n=67)	46.0 (n=98)	9.4 (n=20)	.9 (n=2)	.5 (n=1)	3.439	.855	ปาน กลาง
รวม							3.721	.648	สูง

พิจารณาคำความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.751 รายด้านมี
ค่าเฉลี่ย 3.765 ด้านความต้องการพัฒนาความรู้ และค่าเฉลี่ย 3.721 ด้านความต้องการพัฒนา
ทักษะ (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในการพัฒนาตนเอง

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	\bar{X}	S.D.
ความต้องการพัฒนาความรู้	3.765	.571
ความต้องการพัฒนาทักษะ	3.721	.648
รวม	3.751	.564

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการปฏิบัติงานกับเด็กพิการ

ทัศนคติที่มีต่อการดูแลเด็กพิการ หมายถึง ความคิดเห็นของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เลี้ยงในการดูแลเด็กพิการ ที่มีต่อเด็กพิการในความอุปการะของสถานสงเคราะห์จริยธรรมคุณธรรมและจรรยาบรรณ และความสำคัญของบทบาทหน้าที่ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ เป็นต้น

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานกับเด็กพิการนั้น ผู้ศึกษา ได้ศึกษาในประเด็นของ ทัศนคติ (Attitude) ที่ดีต่อการดูแลเด็กพิการ โดยได้จัดระดับการวัดระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการปฏิบัติงานกับเด็กพิการ เป็น เห็นด้วยน้อยที่สุด เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยมาก และเห็นด้วยมากที่สุด ตามลำดับ

ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดไว้ 11 ข้อคำถาม ซึ่งเป็นการวัดทัศนคติ (Attitude) ที่ดีของกลุ่มตัวอย่างต่อการดูแลเด็กพิการ อาทิ การให้ความสำคัญต่อการดูแลเด็กพิการ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรัก เอาใจใส่ในเด็กพิการเสมือนบุคคลในครอบครัว ความรู้สึกภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น ผลการศึกษาจากข้อคำถาม 11 ข้อ ปรากฏดังนี้

การดูแลเด็กพิการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ร้อยละ 49.3 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 39.9 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 10.8 เห็นด้วยปานกลาง

เด็กพิการสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ ร้อยละ 39.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 33.3 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 23.9 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 2.8 เห็นด้วยน้อย

เด็กพิการสามารถมีอนาคตที่ดีได้ทัดเทียมเด็กปกติ ร้อยละ 33.8 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 29.1 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 28.2 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 7.0 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 1.9 เห็นด้วยน้อยที่สุด

เด็กที่ดูแลอยู่เปรียบเสมือนลูกหรือญาติ ร้อยละ 52.1 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 36.2 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 11.7 เห็นด้วยปานกลาง

เด็กยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตเขา ร้อยละ 51.2 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 32.9 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 15.0 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ .9 เห็นด้วยน้อย

เด็กที่ดูแลอยู่มีการตอบสนองต่อความหวังดีที่มีให้ต่อพวกเขา ร้อยละ 45.1 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 30.0 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 22.5 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 2.3 เห็นด้วยน้อย

ความสามารถของบุคลากรในการเป็นที่พึ่งทางจิตใจสำหรับเด็กที่ดูแลอยู่ได้ ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 26.8 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 25.4 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 2.3 เห็นด้วยน้อย

การทุ่มเทความรักและความอบอุ่นให้แก่เด็กพิการทุกคน ร้อยละ 55.9 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 25.4 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 18.3 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ .5 เห็นด้วยน้อย

การทำงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจที่ได้ดูแลเด็กพิการ ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 45.5 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 8.0 เห็นด้วยปานกลาง

การเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อเด็กพิการที่ดูแลอยู่ ร้อยละ 51.6 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 35.7 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 12.7 เห็นด้วยปานกลาง

งานที่ทำเป็นงานที่มีเกียรติ และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ร้อยละ 46.5 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 43.2 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 9.9 เห็นด้วยปานกลาง

พิจารณาความคิดเห็นโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.150 อยู่ในระดับสูง รายงานมีค่าเฉลี่ย 4.385 ในทัศนะที่เห็นว่าการดูแลเด็กพิการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
ความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การดูแลเด็กพิการ เป็นเรื่องที่มี ความสำคัญ	49.3 (n=105)	39.9 (n=85)	10.8 (n=23)	–	–	4.385	.674	สูง
เด็กพิการสามารถ พัฒนาให้ดีขึ้น กว่าเดิมได้	33.3 (n=71)	39.9 (n=85)	23.9 (n=51)	2.8 (n=6)	–	4.038	.829	สูง
เด็กพิการสามารถ มีอนาคตที่ดีได้ ทัดเทียมเด็กปกติ	29.1 (n=62)	33.8 (n=72)	28.2 (n=60)	7.0 (n=15)	1.9 (n=4)	3.812	.996	สูง
เด็กที่ดูแลอยู่ เปรียบเสมือนลูก หรือญาติ	36.2 (n=77)	52.1 (n=111)	11.7 (n=25)	–	–	4.244	.649	สูง
เด็กยอมรับว่าเป็น ส่วนหนึ่งในชีวิตเขา	32.9 (n=70)	51.2 (n=109)	15.0 (n=32)	.9 (n=2)	–	4.160	.702	สูง
เด็กที่ดูแลอยู่มีการ ตอบสนองต่อ ความหวังดีที่มีให้ ต่อพวกเขา	30.0 (n=64)	45.1 (n=96)	22.5 (n=48)	2.3 (n=5)	–	4.028	.789	สูง
ความสามารถเป็น ที่พึงทางจิตใจ สำหรับเด็กที่ดูแล อยู่ได้	26.8 (n=57)	45.5 (n=97)	25.4 (n=54)	2.3 (n=5)	–	3.967	.785	สูง

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
การทุ่มเทความรัก และความอบอุ่นให้แก่ เด็กพิการทุกคน	25.4 (n=54)	55.9 (n=119)	18.3 (n=39)	.5 (n=1)	–	4.061	.674	สูง
การทำงานด้วยความ เต็มใจและภูมิใจที่ได้ ดูแลเด็กพิการ	45.5 (n=97)	46.5 (n=99)	8.0 (n=17)	–	–	4.376	.629	สูง
การเป็นส่วนหนึ่งที่ สำคัญต่อเด็กพิการที่ ดูแลอยู่	35.7 (n=76)	51.6 (n=110)	12.7 (n=27)	–	–	4.230	.658	สูง
งานที่ทำเป็นงานที่มี เกียรติ และได้รับการ ยอมรับจากผู้อื่น	46.5 (n=99)	43.2 (n=92)	9.9 (n=21)	–	.5 (n=1)	4.352	.695	สูง
รวม						4.150	.534	สูง

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่ให้บริการแก่เด็กพิการในสถานสงเคราะห์เด็กพิการนั้น ผู้ศึกษาได้จัดทำแบบสอบถามแบบเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่มีต่อการปฏิบัติงาน จากการศึกษาพบว่า มีผู้ให้ความคิดเห็น 16 ราย ร้อยละ 31.3 เสนอแนะว่าควรจัดอบรมให้ความรู้บุคลากรบ่อยมากขึ้น ร้อยละ 18.8 เห็นว่าควรเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษให้กับผู้ปฏิบัติงาน ร้อยละ 12.5 ให้ขยายเขตงานเงินเดือนให้สูงขึ้น

นอกจากนี้ยังต้องการการดูแลเอาใจใส่จากภาครัฐ ให้หัวหน้าหน่วยงานเห็นใจและให้ความยุติธรรมแก่พี่เลี้ยง ต้องการให้การทำงานมีความเป็นกลางมากกว่านี้ ต้องใช้ความอดทน

และความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน ความเห็นไม่เหมือนกัน การทำงานไม่ต่อเนื่องกัน และต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้คนข้างนอกทราบ (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ขยายเขตแดนเงินเดือนให้สูงขึ้น	2	12.5
ควรเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษให้กับผู้ปฏิบัติงาน	3	18.8
ความเห็นไม่เหมือนกัน การทำงานไม่ต่อเนื่องกัน	1	6.3
ต้องใช้ความอดทน และความสามัคคีในการทำงานร่วมกัน	1	6.3
ต้องการให้การทำงานมีความเป็นกลางมากกว่านี้	1	6.3
ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ให้คนข้างนอกทราบ	1	6.3
ควรจัดอบรมให้ความรู้บุคลากรบ่อยมากขึ้น	5	31.3
ให้หัวหน้าหน่วยงานเห็นใจและให้ความยุติธรรมแก่พี่เลี้ยง	1	6.3
ต้องการการดูแลเอาใจใส่จากภาครัฐ	1	6.3
รวม	16	100.0

ส่วนที่ 7 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้กำหนดอายุ ระดับการศึกษา สถานะในการทำงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน เวลาทำงาน และวันหยุดต่อสัปดาห์ มาทดสอบความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองในด้านความรู้ และด้านทักษะ โดยผู้ศึกษาได้ใช้การทดสอบค่า t-test และ F-test มีรายละเอียดดังนี้

7.1 อายุกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ผลการศึกษาพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 0.6440 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.3965 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ตามกลุ่มอายุด้วยสถิติ F-test พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มอายุ ไม่มี ความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.8641	6	.6440	1.6243	.1419
ภายในกลุ่ม	81.6767	206	.3965		
รวม	85.5408	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 อายุกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ ผลการศึกษพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 0.2409 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.5301 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ ตามกลุ่มอายุ ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 0.4543$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.4451	6	.2409	.4543	.8414
ภายในกลุ่ม	109.2039	206	.5301		
รวม	110.6490	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 อายุกับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ผลการศึกษาพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 0.4192 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.4101 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ตามกลุ่มอายุ ด้วยสถิติ F-test พบว่ามีค่า $F = 1.0222$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.5152	6	.4192	1.0222	.4119
ภายในกลุ่ม	84.4811	206	.4101		
รวม	86.9963	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.4 ระดับการศึกษากับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 1.1307 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.3850 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ตามระดับการศึกษา ด้วยสถิติ F-test พบว่ามีค่า $F = 2.9298$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ (ตารางที่ 4.25 และ 4.26) นอกจากนี้ ได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe') ซึ่งผลการทดสอบไม่มีความแตกต่างรายคู่อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.25

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.6534	5	1.1307	2.9298	.0141*
ภายในกลุ่ม	79.8874	207	.3850		
รวม	85.5408	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการ
ในการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	16	3.2500	.9755
มัธยมศึกษาตอนต้น	73	3.8232	.5955
มัธยมศึกษาตอนปลาย	82	3.6641	.5774
ปวช.	13	3.7133	.7290
ปวส.	18	3.8434	.4918
ปริญญาตรี	11	3.9917	.5085
รวม	213	3.7226	.6352

ตารางที่ 4.27

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Scheffe .05) ของค่าเฉลี่ย
ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.2500	.0000	.5732	.4141	.4633	.5934	.7417
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.8232		.0000	.1591	.1099	.0202	.1685
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	3.6641			.0000	.0492	.1793	.3276
ปวช.	3.7133				.0000	.1301	.1483
ปวส.	3.8434					.0000	.1483
ปริญญาตรี	3.9917						.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.5 ระดับการศึกษากับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 2.3821 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.4770 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ตามระดับการศึกษา ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 4.9940$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ (ตารางที่ 4.28 และ 4.29) นอกจากนี้ ได้มีการนำเสนอผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe') ซึ่งผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างรายคู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ในกลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ ปวช. และระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.28

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านทักษะ
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	11.9106	5	2.3821	4.9940	.0002*
ภายในกลุ่ม	98.7384	207	.4770		
รวม	110.6490	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ
ในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ จำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	16	2.9167	1.1291
มัธยมศึกษาตอนต้น	73	3.7793	.6686
มัธยมศึกษาตอนปลาย	82	3.6856	.6684
ปวช.	13	3.6581	.6342
ปวส.	18	3.7531	.5006
ปริญญาตรี	11	4.0808	.4637
รวม	213	3.6844	.7224

ตารางที่ 4.30
 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Scheffe .05) ของค่าเฉลี่ย
 ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านทักษะ
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยม ศึกษา ตอนปลาย	ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	2.9167	.0000	.8626*	.7689*	.7414	.8364*	1.1641*
มัธยมศึกษา ตอนต้น	3.7793		.0000	.0937	.1212	.0262	.3015
มัธยมศึกษา ตอนปลาย	3.6856			.0000	.0275	.0675	.3952
ปวช.	3.6581				.0000	.0950	.4227
ปวส.	3.7531					.0000	.3277
ปริญญาตรี	4.0808						.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.6 ระดับการศึกษากับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม
 ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 1.5988
 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.3817 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
 (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
 ตามระดับการศึกษา ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 4.1892$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
 แสดงว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างตามกลุ่มระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับ
 ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม (ตารางที่ 4.31 และ 4.32) นอกจากนี้ ได้มีการนำเสนอ
 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Scheffe) ซึ่งผลการทดสอบพบว่า มี
 ความแตกต่างรายคู่อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ในกลุ่มระดับการศึกษา
 ประถมศึกษา กับ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับปริญญาตรี
 (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม
จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.9940	5	1.5988	4.1892	.0012*
ภายในกลุ่ม	79.0023	207	.3817		
รวม	86.9963	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.32

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการในการ
พัฒนาตนเองโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	\bar{X}	S.D.
ประถมศึกษา	16	3.1000	1.0249
มัธยมศึกษาตอนต้น	73	3.8034	.5874
มัธยมศึกษาตอนปลาย	82	3.6738	.5831
ปวช.	13	3.6885	.6743
ปวส.	18	3.8028	.4441
ปริญญาตรี	11	4.0318	.4535
รวม	213	3.7054	.6406

ตารางที่ 4.33
 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Scheffe .05) ของค่าเฉลี่ย
 ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม
 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปวช.	ปวส.	ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.1000	.0000	.7034*	.5738*	.5885	.7028	.9318*
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.8034		.0000	.1298	.1149	.0006	.2284
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.6738			.0000	.3580	.1290	.3580
ปวช.	3.6885				.0000	.1143	.3433
ปวส.	3.8028					.0000	.2290
ปริญญาตรี	4.0318						.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.7 สถานะการทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มลูกจ้างชั่วคราว มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.7289 ส่วน
 กลุ่มลูกจ้างประจำ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.7159 จะเห็นได้ว่า กลุ่มลูกจ้าง
 ชั่วคราว มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ สูงกว่ากลุ่มลูกจ้างประจำ แต่
 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า
 ทั้งกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างประจำ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้
 ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านความรู้ของบุคลากร จำแนกตามสถานะการทำงาน

สถานะการทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ลูกจ้างชั่วคราว	109	3.7289	0.702	-.15	204.77	.881
ลูกจ้างประจำ	104	3.7159	0.561			
รวม	213					

7.8 สถานะการทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มลูกจ้างชั่วคราว มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6993 ส่วนกลุ่มลูกจ้างประจำ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6688 จะเห็นได้ว่า กลุ่มลูกจ้างชั่วคราว มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ สูงกว่ากลุ่มลูกจ้างประจำ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างประจำ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านทักษะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานะการทำงาน

สถานะการทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ลูกจ้างชั่วคราว	109	3.6993	0.751	-.31	211	0.759
ลูกจ้างประจำ	104	3.6688	0.694			
รวม	213					

7.9 สถานะการทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม

ผลการศึกษาพบว่า สถานะการทำงานของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยความต้องการในกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว 3.7156 สูงกว่าในกลุ่มลูกจ้างประจำที่มีค่าเฉลี่ย 3.6947 แสดงว่า กลุ่มลูกจ้างชั่วคราว มี

ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ สูงกว่ากลุ่มลูกจ้างประจำ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างประจำ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36
การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านการพัฒนาโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
สถานะการทำงาน

สถานะการทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ลูกจ้างชั่วคราว	109	3.7156	.696	.24	211	.813
ลูกจ้างประจำ	104	3.6947	.580			
รวม	213					

7.10 ระยะเวลาการปฏิบัติงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 0.4748 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.4014 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ตามกลุ่มระยะเวลาการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 1.1827$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้
จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.8485	6	.4748	1.1827	.3168
ภายในกลุ่ม	82.6923	206	.4014		
รวม	85.5408	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.11 ระยะเวลาการปฏิบัติงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้าน

ทักษะ ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม เท่ากับ 0.4462 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.5241 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ตามกลุ่มระยะเวลาการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 0.8512$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านทักษะ
จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.6770	6	.4462	.8512	.5318
ภายในกลุ่ม	107.9721	206	.5241		
รวม	110.6490	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.12 ระยะเวลาการปฏิบัติงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเท่ากับ 0.4277 สูงกว่าค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม เท่ากับ 0.4099 และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ตามกลุ่มระยะเวลาการปฏิบัติงาน ด้วยสถิติ F-test พบว่า มีค่า $F = 1.0436$ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม จำแนกตาม
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.5664	6	.4277	1.0436	.3981
ภายในกลุ่ม	84.4299	206	.4099		
รวม	86.9963	212			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.13 เวลาทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.8788 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6842 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาทำงาน

เวลาทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ทำงานไปกลับ	42	3.8788	0.619	1.79	211	.75
ทำงานเป็นกะ	171	3.6842	0.635			
รวม	213					

7.14 เวลาทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.8836 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6355 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านการพัฒนาทักษะของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเวลาทำงาน

เวลาทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ทำงานไปกลับ	42	3.8836	0.523	2.50	88.40	.014
ทำงานเป็นกะ	171	3.6355	0.757			
รวม	213					

7.15 เวลาทำงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.8810 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6623 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานไปกลับ และกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานเป็นกะ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.42)

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเวลาทำงาน

เวลาทำงาน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
ทำงานไปกลับ	42	3.8810	0.550	2.00	211	.047
ทำงานเป็นกะ	171	3.6623	0.655			
รวม	213					

7.16 วันหยุดต่อสัปดาห์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านการพัฒนาความรู้ เฉลี่ย 3.7230 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.6818 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านการพัฒนาความรู้ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านการพัฒนาความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามวันหยุดต่อสัปดาห์

วันหยุดต่อสัปดาห์	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
มี	211	3.7230	0.637	.09	211	.928
ไม่มี	2	3.6818	0.450			
รวม	213					

7.17 วันหยุดต่อสัปดาห์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านทักษะ
ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้าน
การพัฒนาทักษะ เฉลี่ย 3.6872 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการ
พัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.3889 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการ
พัฒนาตนเองโดยรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ แต่เมื่อทำการทดสอบ
ความแตกต่างด้วย t – test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี
วันหยุดต่อสัปดาห์ และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง
ด้านการพัฒนาทักษะไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเอง
ด้านการพัฒนาทักษะของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามวันหยุดต่อสัปดาห์

วันหยุดต่อสัปดาห์	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
มี	211	3.6872	0.723	.58	211	.562
ไม่มี	2	3.3889	0.864			
รวม	213					

7.18 วันหยุดต่อสัปดาห์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม เฉลี่ย 3.7069 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย 3.5500 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ แต่เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างด้วย t-test พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีวันหยุดต่อสัปดาห์ มีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาโดยรวมไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.45)

ตารางที่ 4.45

การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย ความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวันหยุดต่อสัปดาห์

วันหยุดต่อสัปดาห์	N	\bar{X}	S.D.	t	df	p
มี	211	3.7069	0.642	.34	211	.731
ไม่มี	2	3.5500	0.636			
รวม	213					

ดังนั้นผลการทดสอบโดยสรุปได้ว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเองโดยรวม มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และเวลาทำงาน ในรายด้านพบว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านความต้องการพัฒนาความรู้ มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ส่วนความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านความต้องการพัฒนาทักษะ มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และเวลาทำงาน (ตารางที่ 4.46)

ตารางที่ 4.46

สรุปผลการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร	ค่าคะแนน	ผลการศึกษา	
		แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
1. ความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์ด้านการพัฒนาความรู้			
1.1 อายุ	0.1419		/
1.2 ระดับการศึกษา	0.0141	/	
1.3 สถานะในการทำงาน	0.8810		/
1.4 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	0.3168		/
1.5 เวลาทำงาน	0.7500		/
1.6 วันหยุดต่อสัปดาห์	0.9280		/
2. ความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการแก่เด็กพิการในสถานสงเคราะห์ด้านการพัฒนาทักษะ			
2.1 อายุ	0.8414		/
2.2 ระดับการศึกษา	0.0020	/	
2.3 สถานะในการทำงาน	0.7590		/
2.4 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	0.5318		/
2.5 เวลาทำงาน	0.0140	/	/
2.6 วันหยุดต่อสัปดาห์	0.5620		/

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร	ค่าคะแนน	ผลการศึกษา	
		แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
3. ภาพรวมของความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์			
3.1 อายุ	0.4119		/
3.2 ระดับการศึกษา	0.0012	/	
3.3 สถานะในการทำงาน	-		/
3.4 ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	0.3981		/
3.5 เวลาทำงาน	0.0470	/	
3.6 วันหยุดต่อสัปดาห์	0.7310		/

ตอนที่ 2 การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์เด็กพิการ สังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์” ผู้ศึกษาได้นำผลที่ได้จากการศึกษามาอภิปรายเชื่อมโยงกับความรู้ภาคทฤษฎีต่างๆ ซึ่งได้ค้นคว้าและรวบรวมจากหนังสือ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร การดูแลเด็ก และเด็กพิการ สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์

ลักษณะการปฏิบัติงาน หมายถึง หน้าที่ในการดูแลเด็กพิการของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่พี่เลี้ยง เช่น การดูแลกิจวัตรประจำวัน การให้ความเอาใจใส่ ดูแล อบรม ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่เด็กพิการในความอุปการะ ช่วงเวลาในการทำงาน เป็นต้น ผลการศึกษาเมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์ มีระดับของการปฏิบัติงานครบถ้วนตามหน้าที่ ร้อยละ 58.7 และปฏิบัติงานไม่ครบถ้วน ตามหน้าที่ ร้อยละ 41.3 โดยพบว่ากลุ่มบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ในการคอยดูแลเด็ก

อย่างใกล้ชิด เมื่อเด็กต้องเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกสถานสงเคราะห์ และสอนให้เด็กมีระเบียบวินัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานสงเคราะห์ ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี ร้อยละ 98.1 ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของสถานสงเคราะห์ เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่พี่เลี้ยง (สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพปากเกร็ด, 2550) ที่ระบุว่า พี่เลี้ยงต้องอบรมสั่งสอนเด็กที่อยู่ในความดูแล และต้องดูแลเด็กเมื่อมีการนำเด็กออกไปทัศนศึกษาสถานศึกษาที่ รองลงมาคือ การกล่าวขอบคุณ เมื่อเด็กช่วยเหลืองาน และสอนให้เด็กช่วยตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน ร้อยละ 97.7 ลำดับต่อไป คือการให้ความช่วยเหลือเด็กขณะที่เด็กทำกิจวัตรประจำวัน กล่าวชมเชยเมื่อเด็กทำความดี การสอนให้เด็กพิการที่ช่วยเหลือตนเองได้ดี เป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กพิการคนอื่น ๆ ร้อยละ 96.7 สำหรับประเด็นที่มีการปฏิบัติต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้แก่ ประเด็นการส่งเด็กกลับบ้านเมื่อเด็กกลับจากโรงเรียน ร้อยละ 48.4 และประเด็นการรับ-ส่ง เด็กพิการไปโรงเรียน ร้อยละ 47.9 ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะเฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงาน เกี่ยวกับการส่งเด็กเข้ารับการศึกษานในสถาบันทางการศึกษา หากสภาพความพิการของเด็ก ไม่สามารถเข้ารับการศึกษาระบบได้ สถานสงเคราะห์จะไม่นำเด็กเข้ารับการศึกษ ทำให้จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานในประเด็นนี้ มีจำนวนน้อยกว่าประเด็นอื่นๆ

2. ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน หมายถึง สภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น การขาดความรู้ การขาดทักษะ ทัศนคติ สุขภาพของตัวบุคลากรที่ให้บริการ และสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ นักศึกษาได้แบ่งปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัญหาการขาดความรู้ในการปฏิบัติงานกับเด็ก ปัญหาการขาดทักษะในการปฏิบัติงานกับเด็ก ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน และปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ผลการศึกษา พบว่า

2.1 ปัญหาการขาดความรู้ในการปฏิบัติงานกับเด็ก พบว่า บุคลากรผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ในการปฏิบัติงานในประเด็นการใช้ภาษามือไทย มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 รองลงมาพบว่าบุคลากรประสบปัญหาการขาดความรู้ในประเด็นการกายภาพบำบัดเด็กพิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และประสบปัญหาการขาดความรู้ในประเด็นสิทธิเด็กและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานไม่ได้รับการอบรม หรือส่งเสริมความรู้ด้านการใช้ภาษามือ การกายภาพบำบัด และความรู้สิทธิเด็กและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้

นักศึกษาเห็นว่า ความรู้แต่ละด้าน มีความจำเป็นต่อการดูแลเด็กพิการในความอุปการะ กล่าวคือ การสื่อสารเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงาน หากบุคลากรไม่มีความรู้ด้านการสื่อสาร โดยเฉพาะกับเด็กพิการที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ย่อมทำให้เกิดความไม่เข้าใจในการดูแล ให้ตรงตามความต้องการของเด็กพิการ และมีผลกระทบต่อพัฒนาการทั้งด้านอารมณ์ และจิตใจ ของเด็กพิการในความอุปการะ และอาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมา อาทิ ปัญหาความขัดแย้ง ระหว่างบุคลากรที่ให้บริการแก่เด็กพิการ และตัวเด็กพิการในความดูแล เป็นต้น ในส่วนของการ กายภาพบำบัด เป็นงานที่ช่วยพัฒนาการด้านการฟื้นฟูสภาพร่างกาย ให้สามารถช่วยเหลือตนเอง ได้ เช่น การกระตุ้นให้เด็กเคี้ยวอาหาร การกระตุ้นกล้ามเนื้อแขน ขา นอกจากนี้ ในส่วนของความรู้ เกี่ยวกับสิทธิเด็ก และกฎหมาย ถือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น เนื่องจากเด็กพิการที่อยู่ใน ความอุปการะของสถานสงเคราะห์ เป็นเด็กที่ประสบปัญหาหลากหลาย อาทิ ครอบครัวยากจน ถูกทอดทิ้ง ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ดังนั้น การที่ผู้ดูแล มีความรู้ความเข้าใจในสิทธิเด็ก และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ย่อมทำให้การปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการสามารถให้ความช่วยเหลือ ค้ำครองตลอดจนการพิทักษ์สิทธิ์ที่เหมาะสมกับเด็กพิการแต่ละคน อย่างไรก็ตามในการศึกษา ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขาดความรู้ พบว่า บุคลากรประสบปัญหาการ ความรู้ในทุกระดับในระดัปลานกลาง แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานจำเป็นต้องมีการเพิ่มพูน ความรู้ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน โดยอาจจัดอบรมเพื่อถ่ายทอดความรู้และหลักการที่จำเป็นต่อการ ปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากร เกิดองค์ความรู้ และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน การปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าที่พบว่า สถานสงเคราะห์ฯ ไม่มีการปฐมนิเทศหรือ จัดฝึกอบรมบุคลากรที่รับเข้าทำงานใหม่อย่างเป็นระบบ การถ่ายทอดความรู้และหลักการที่จำเป็น ในการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างไม่เป็นทางการ รูปแบบลักษณะการทำงานเป็นการเรียนรู้จากคนเดิม ที่เคยปฏิบัติมา นอกจากนี้ ยังพบว่า พี่เลี้ยงที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ฯ ยังขาดการอบรมเพิ่มพูน ความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการดูแลเด็กพิการ ในการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กพิการอย่างเป็นทางการ (สถานสงเคราะห์เด็กพิการและทุพพลภาพปากเกร็ด, 2551)

2.2 ปัญหาการขาดทักษะในการปฏิบัติงานกับเด็ก พบว่า ผู้ปฏิบัติงานขาดทักษะใน การปฏิบัติงานในประเด็นทักษะการสื่อสารกับเด็กพิการที่บกพร่องทางการได้ยินมากที่สุด มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสารกับเด็กพิการที่บกพร่อง ทางการได้ยิน มีความสอดคล้องกับปัญหาการขาดความรู้ในประเด็นการใช้ภาษามือไทย กล่าวคือ เมื่อผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ในการใช้ภาษามือไทย ย่อมส่งผลต่อทักษะในการสื่อสารกับเด็กพิการ ที่บกพร่องทางการได้ยินด้วย รองลงมา พบว่าบุคลากรประสบปัญหาการขาดทักษะในประเด็น

การให้คำปรึกษาแก่เด็กพิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และประสบปัญหาการขาดทักษะการจัดกิจกรรมต่างๆ ในสถานสงเคราะห์เพื่อเป็นการฝึกและพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 ทั้งนี้ นักศึกษามองว่า การให้คำปรึกษาแก่เด็กพิการ และการจัดกิจกรรมเพื่อการฝึกและพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างสมบูรณ์ ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กพิการ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยสนับสนุน และสร้างเสริมทักษะในการดำรงชีวิตแก่เด็กพิการ ภายหลังจากที่พ้นการอุปการะของสถานสงเคราะห์ สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดบริการสวัสดิการสำหรับคนพิการในสถานสงเคราะห์และศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ สำนักบริการสวัสดิการสังคม ที่ระบุให้มีองค์ประกอบด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม อย่างไรก็ตามในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขาดทักษะ พบว่า บุคลากรประสบปัญหาการขาดทักษะในทุกประเด็นในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความรู้ แสดงให้เห็นว่าหน่วยงาน และกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ควรมีการส่งเสริมและจัดการอบรมแก่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน โดยควรมีการจัดหลักสูตรในการพัฒนาบุคลากรให้มีความสอดคล้องทั้งในส่วนการพัฒนาความรู้ และทักษะที่เกี่ยวข้อง

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ปฏิบัติงานประสบปัญหาสุขภาพ เกี่ยวกับอาการปวดตามข้อ ปวดหลัง หรือปวดเมื่อยตามร่างกาย มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 รองลงมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และปัญหาไม่มีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานในการดูแล ที่ต้องอุ้ม หรือยกเด็กพิการ เพื่อป้อนอาหาร อาบน้ำ หรือเคลื่อนย้ายเด็กพิการ ทั้งนี้ นักศึกษาเห็นว่า การขาดความรู้และทักษะการปฏิบัติงานอย่างถูกวิธี ย่อมส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า สัดส่วนบุคลากรที่ให้บริการด้านสวัสดิการแก่เด็กพิการที่ทำหน้าที่พี่เลี้ยงต่อเด็กพิการขาดความสมดุล

โดยจากเกณฑ์มาตรฐานของสำนักบริการสวัสดิการสังคม พบว่าสัดส่วนบุคลากรจากสถานสงเคราะห์เด็กพิการทั้ง 5 แห่ง ไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานบุคลากรที่ให้บริการแก่ผู้รับบริการในความอุปการะ โดยตามมาตรฐานการจัดบริการสำหรับคนพิการในสถานสงเคราะห์ กำหนดให้พี่เลี้ยง 1 คนดูแลเด็กที่ช่วยเหลือตนเองได้ 7 คน แต่พบว่าในการปฏิบัติงานจริงสัดส่วนพี่เลี้ยงต่อเด็ก คือ 1:12-25 คน (สำนักบริการสวัสดิการสังคม, 2550) สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อภาระงานในความรับผิดชอบของบุคลากรรายบุคคล

2.4 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน พบว่า ผู้ปฏิบัติงานประสบปัญหา อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการทำงานไม่เหมาะสมและไม่เพียงพอ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แสดงให้เห็นถึงความต้องการของบุคลากรในความต้องการเครื่องมือเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน รองลงมาเป็นปัญหาการไม่มีบริเวณสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.536 และปัญหาอากาศถ่ายเทไม่สะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.532 ซึ่งถือว่ามีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากจำนวนของเด็กพิการในความอุปการะที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อการจัดสรรพื้นที่ในหน่วยงาน และทำให้เกิดความแออัดของพื้นที่ อย่างไรก็ตามในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน พบว่า บุคลากรประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับสถานที่ทำงานในระดับปานกลาง ยกเว้นประเด็นสถานที่ทำงานไม่สะอาด ที่มีการแปลผลในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่า ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสะอาดของสถานที่ แม้ว่าจะมีจำนวนเด็กพิการที่แออัดเพียงไรก็ตาม

3. ทักษะชีวิตที่มีต่อการดูแลเด็กพิการของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์

ทักษะชีวิตที่มีต่อการดูแลเด็กพิการ หมายถึง ความคิดเห็นของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เลี้ยงในการดูแลเด็กพิการ ที่มีต่อเด็กพิการในความอุปการะของสถานสงเคราะห์ จริยธรรม คุณธรรมและจรรยาบรรณ และความสำคัญของบทบาทหน้าที่ที่ตนเองปฏิบัติงานอยู่ เป็นต้น ผลการศึกษาเมื่อพิจารณาในแต่ละประเด็น พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีทัศนคติ 5 อันดับแรก จาก 11 ประเด็น ดังนี้ ลำดับที่ 1 การดูแลเด็กพิการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 อันดับที่ 2 คือ การทำงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจที่ได้ดูแลเด็กพิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อันดับที่ 3 งานที่ทำเป็นงานที่มีเกียรติและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น 4.35 อันดับที่ 4 คือ เด็กที่ดูแลอยู่เปรียบเสมือนลูกหรือญาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และอันดับที่ 5 คือ ความรู้สึกที่ผู้ปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญต่อเด็กพิการที่ดูแลอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 แสดงให้เห็นถึงทัศนคติเชิงบวก ในการปฏิบัติงานกับเด็กพิการ และการตระหนักในคุณค่าของตนเอง อย่างไรก็ตาม ในประเด็นอื่นๆ อาทิ การทุ่มเทความรักความอบอุ่นให้แก่เด็กพิการทุกคน ความสามารถในการเป็นที่พึ่งทางใจให้แก่เด็กพิการ การรู้สึกว่าเด็กพิการยอมรับว่าผู้ปฏิบัติงานเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเด็ก ทัศนคติในการมองว่าเด็กพิการสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้ และสามารถมีอนาคตที่ดีเท่าเทียมกับเด็กปกติ นั้น พบว่า มีทัศนคติในระดับสูงทุกประเด็น แสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติต่อเด็กพิการในลักษณะที่เสมือนคนปกติ ไม่มองว่าสภาพความพิการเป็นปมด้อย หรือไม่สามาร

พัฒนาให้ดีกว่าเดิมได้ สอดคล้องกับแนวทางในการช่วยเหลือและพัฒนาทางจิตใจแก่บุคคลพิการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531, น. 379-380) ที่ระบุว่า การช่วยเหลือและพัฒนาจิตใจ ควรเป็นไปอย่างประคับประคอง การปฏิบัติต่อบุคคลพิการในลักษณะเหมือนเป็นปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เคารพในสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นมนุษย์โดยไม่มีอคติ ไม่คิดว่าความพิการเป็นปมด้อยหรือไร้ความสามารถ

4. ความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรที่ให้บริการกับเด็กพิการในสถานสงเคราะห์

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความต้องการของบุคลากรที่ให้บริการแก่เด็กพิการในสถานสงเคราะห์ ตำแหน่งพี่เลี้ยง ในการพัฒนาศักยภาพตนเอง ในด้านการพัฒนาความรู้ (Knowledge) และการพัฒนาทักษะ (Skill) ต่อการดูแลเด็กพิการในสถานสงเคราะห์ โดยในการ ศึกษาครั้งนี้ นักศึกษาได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของผู้ปฏิบัติงาน เป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการพัฒนาความรู้ และด้านความต้องการพัฒนาทักษะ

4.1 ด้านความต้องการพัฒนาความรู้ พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษามือไทย มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 สอดคล้องกับปัญหาการขาดความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน ที่พบว่าผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ในการปฏิบัติงานในประเด็นการใช้ภาษามือไทย มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษามือไทยมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน และส่งผลให้มีความต้องการในการพัฒนาความรู้ในเรื่องดังกล่าว รองลงมาคือ ความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในเด็ก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และลำดับที่ 3 คือ ความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ในประเด็นด้านการพัฒนาความรู้ด้านอื่นๆ อาทิ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น โรคที่พบบ่อยในเด็กพิการ ความรู้เกี่ยวกับยา และการใช้ยาในเด็ก การดูแลเด็กพิการ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก หรือความรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็กนั้น มีค่าเฉลี่ยไม่ห่างกันมาก และมีการแปลผลอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความต้องการในการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสุขภาพในช่องปาก ที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ในการศึกษา ผู้ศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติงานที่ตอบแบบสอบถาม เลือกลงในระดับไม่ต้องการที่จะพัฒนาตนเองน้อยมาก โดยอยู่ระหว่างร้อยละ 0.50-1.40 เท่านั้น เมื่อเทียบกับระดับความต้องการมาก และมากที่สุด โดยความต้องการพัฒนาความรู้ในระดับมาก อยู่ระหว่างร้อยละ 38.00-47.40 ขณะที่ความต้องการในการพัฒนาความรู้ในระดับมากที่สุด อยู่ระหว่างร้อยละ 17.40-23.00 แสดงให้เห็นว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความต้องการที่จะพัฒนาความรู้ของตนเอง

สอดคล้องกับ ปารีชาติ ทองคำ (2546, น. 114-118) ศึกษาเรื่อง “ความรู้และความต้องการของพี่เลี้ยงในการส่งเสริมการปฏิบัติงานดูแลเด็กอ่อนในสถานสงเคราะห์” ที่พบว่า พี่เลี้ยงมีความต้องการความรู้ในการดูแลเด็กอ่อนในระดับสูง และต้องการพัฒนาความรู้ระหว่างการทำงาน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาความรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างรายคู่ และเมื่อศึกษาถึงสถานะในการทำงานกับความต้องการในการพัฒนาความรู้ พบว่า กลุ่มลูกจ้างชั่วคราว มีความต้องการในการพัฒนาตนเองเฉลี่ย สูงกว่ากลุ่มลูกจ้างประจำ แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าทั้งกลุ่มลูกจ้างชั่วคราว และลูกจ้างประจำมีความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน

4.2 ด้านความต้องการพัฒนาทักษะ พบว่า ผู้ปฏิบัติงาน มีความต้องการในการพัฒนาทักษะการส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และการแก้ไขปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาเป็นทักษะการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และทักษะการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ทั้งนี้ ผลการศึกษาวิจัยขอตามแบบสอบถาม พบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความต้องการสูงในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้ดูแลเด็ก และทักษะการให้คำปรึกษา แสดงให้เห็นว่า ผู้ปฏิบัติงานให้ความสำคัญกับความต้องการทางจิตใจของเด็กสูง ต้องการเรียนรู้ความต้องการของเด็ก การให้คำปรึกษา และมุ่งเน้นในการแก้ไขปัญหาและพฤติกรรมของเด็ก เป็นการเตรียมตนเอง พัฒนาตนเองให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น เพื่อการดูแลเด็กพิการในความอุปการะ สอดคล้องกับความสำคัญในการพัฒนาตนเอง (วินัย เพชรช่วย, สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2551) ที่ระบุว่า บุคคลย่อมต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การพัฒนาในบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลต่อบุคคลอื่นด้วย การปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตนให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีของผู้อื่น ทั้งบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน สามารถเป็นตัวอย่างหรือเป็นที่อ้างอิงให้เกิดการพัฒนาในคนอื่น ๆ ต่อไป

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะ พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการพัฒนาทักษะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อนำมาทดสอบด้วยวิธีการทดสอบ เชฟเฟ (Schcffe) พบว่า มีความแตกต่าง

รายคู่ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสำคัญ 0.05 ($P < 0.05$) ในกลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา กับระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี

นอกจากนี้ เมื่อได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป กับความต้องการในการพัฒนาตนเองในภาพรวม พบว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเอง โดยรวม มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และเวลาทำงาน ในรายด้านพบว่า ความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านความต้องการพัฒนาความรู้ มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา ส่วนความต้องการในการพัฒนาตนเอง ด้านความต้องการพัฒนาทักษะ มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา และเวลาทำงาน